

Joanna Kociuba

Jarosław, woj. przemyskie. Stanowisko - teren byłego opactwa benedyktynek

Informator Archeologiczny : badania 20, 183

1986

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

nych, a głównie ceramiki, pozostaje w całkowitej zgodności z nielicznymi przekazami w źródłach pisanych, odnoszącymi się do średniowiecznego Jarocina. Należy przyjąć, że badany gródek powstał krótko po dokumencie z 1257 r., kiedy to kasztelan kaliski Janko z rodu Żarembów odebrał przywilej rycerski z rąk Bolesława Pobożnego, w którym to m.in. otrzymał prawo pobierania cła od tranzytu bydła i koni w Jarocinie. Wtedy też musiała powstać komora celna wraz z siedzibą rycerską Żarembów, rozwiniętą głównie w wieku XIV.

Materiały z badań przechowywane są w Muzeum Regionalnym w Jarocinie.

Badania będą kontynuowane.

JAROSŁAW
woj. przemyskie
Stanowisko - teren byłego
opactwa benedyktynek

Muzeum w Jarosławiu

Badania prowadziła mgr Joanna Kociuba. Finansował WKZ w Przemysłu. Ósmy sezon badań. /Średniowiecze, okres nowożytny/.

Badaniami objęto teren na przedłużeniu zachodniego skrzydła klasztoru, w nawiązaniu do badań wcześniejszych. W związku z faktem, że teren badany był w pocz. XX w. zabudowany barakami austriackimi, w oparciu o plany wzgórze z 1932 roku, starano się przebadać miejsca możliwie najmniej zniszczone. Okazało się, iż cały teren został całkowicie zniszczony, odsłonięto nieoznaczone na planie fundamenty i filary ceglane. Uzyskano głównie materiał nowożytny w postaci fragmentów ceramiki, kafli i szkła datowany na XVII-XVIII wiek. Nielicznie reprezentowana jest ceramika z okresu średniowiecza, występująca w warstwach z materiałem nowożytnym.

Badania będą kontynuowane.

JEDWABNO, gm. Lubicz
woj. toruńskie

patrz wczesne średniowiecze

JELENIA GÓRA - Czarne
dwór renesansowy

patrz okres nowożytny

KIŚLAKI, gm. Tykocin
woj. białostockie
Stanowisko 7

patrz neolit

KŁOCKO, gm. Sieradz
woj. sieradzkie
Stanowisko 9

Konserwator Zabytków
Archeologicznych w Sieradzu

Badania prowadziła mgr Barbara Głowacka-Fronckiewicz. Finansował WKZ w Sieradzu. Pierwszy sezon badań. Gródek stożkowy /XIV w./.

Gródek stożkowy w Klocku położony jest na łąkach we wschodniej części pradoliny rzeki Myji w odległości około 60 m od jej starorzecza i około 500 m od zespołu dworsko-parkowego w Charżupii Wielkiej. Jest to stożkowy, porośnięty trawą nasyp ziemny o kształcie podstawy zbliżonym do koła /z wydłużeniem na oś W-E/ i wysokości około 3,5 m. Kopiec ten nie był notowany w podstawowych zestawieniach grodzisk łęczyckiego i sieradzkiego opracowanych przez J. Kamińską, choć badał go G. Leńczyk i wprowadził do literatury. Uznany został za nowożytny ko-